

[Stinus]

gjorde det muligt at være noget mere enig med ham.

Det radikale venstre vil kunne stemme for den af hr. Gert Petersen foreslåede dagsorden, og såfremt det skulle blive aktuelt, vil vi også kunne stemme for den af hr. Lasse Budtz foreslåede dagsorden, idet vi ikke ser noget modsætningsforhold mellem de to dagsordener. Vi vil kunne stemme for det af hr. Lasse Budtz stillede dagsordensforslag, idet vi dermed udtrykker en om ikke fuld tilfredshed med udenrigsministerens svar på forespørgslen, så dog en tilkendegivelse af, at vi er enige i hovedsynspunkterne.

Gert Petersen (SF):

Jeg har for øvrigt enkelte bemærkninger omkring SS-20. Nu fik jeg at vide, at der formodentlig er 120 SS-20 raketter deployeret i Sovjetunionens vestlige del. Det er der ikke noget nyt i. Det stod der i de forskellige håndbøger, som vi arbejdede med sidste år. For ¾ år siden havde NATOs generalsekretær, Luns, ganske vist deployeret 400-500 SS-20 raketter. De svandt noget ind, sådan efterhånden som debatten skred frem og afklaringsen tog til.

For ikke så forfærdelig længe siden var der en oversigt i et officielt blad, der hedder NATO-Review, som også blev refereret i pressen herhjemme, bl. a. i Politiken. Da var antallet svundet ind til 20, som formodentlig var deployeret i den del af Sovjetunionen, som grænser op til Europa, så jeg tror nu nok ikke, at udenrigsministeren skal udtale sig så kategorisk om det spørgsmål. Men det kan vi jo aldrig om den slags ting. Vi ved jo heller ikke nøjagtigt, hvor mange Poseidon-raketter der er deployeret på NATO-siden. Det er også hemmeligt, men de forskellige institutter gætter, og de regner med, at der er deployeret sprængladninger af størrelsesordenen 200-300 Poseidon-raketter, eller er det op mod 400? For en gangs skyld kan jeg ikke huske det helt nøjagtigt, men vi kan slå det efter. Det er bl. a. derfor, der i realiteten foreligger en balancesituation, en ligevægtsituation, og det er den, jeg mener man kunne have benyttet til at få virkelige forhandlinger i gang.

Det, der egentlig kalder mig herop, er, at jeg meget gerne vil beklage socialdemokratiets holdning til det dagsordensforslag, vi har fremsat. Dette dagsordensforslag er en helt

logisk følge af diskussionen op til decemberbeslutningen, af decemberbeslutningen og af det, som er fulgt efter. Decemberbeslutningen blev fra flertallet i NATOs side begrundet med, at det var ad den vej, man ville fremtvinge forhandlinger. Det har nu vist sig, at det ikke har været muligt at fremtvinge forhandlinger ad den vej. Det forudsagde vi andre, og jeg troede ærlig talt, at socialdemokratiet også selv før den 12. december var kommet til det resultat, og at det var derfor, udenrigsministeren fik til opgave at arbejde for et halvt års udsættelse. Det har altså vist sig nu, at udenrigsministeren dengang havde mere ret end udenrigsminister Vance f. eks., som helt klart og tydeligt udtalte: vi vil ad denne vej kunne få forhandlinger i gang om rustningsbegrænsning eller om begrænsning af mellemdistanceraketterne i Europa.

Derfor har jeg et helt konkret spørgsmål til hr. Lasse Budtz: mener hr. Lasse Budtz, at NATO traf den rigtige beslutning i december 1979? Mener hr. Lasse Budtz, at det var den rigtige beslutning, NATO traf? Det danske socialdemokrati, den danske regering, havde et andet forslag om, hvilken beslutning der skulle træffes. Jeg personlig er helt overbevist om, at dette andet forslag ville have været en langt rigtigere beslutning. Jeg vil gerne høre, om hr. Lasse Budtz er enig med mig.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Ja, det er jo for fristende, og jeg bliver nødt til at svare. Jeg mener, at socialdemokratiet dengang traf den rigtige beslutning. Til gengæld mener jeg, at der i mellemtiden er truffet andre beslutninger, og derfor kan man ikke vende tilbage til det standpunkt, man havde umiddelbart. Jeg mener selvfølgelig, at socialdemokratiet traf den rigtige beslutning ved at foreslå, at vi skulle prøve, om vi kunne komme igennem med en løsning, som sagde: lad os prøve et halvt år, om vi kan forhandle. Det mener jeg virkelig var helt rigtigt at gøre på det tidspunkt. Men tiderne har jo ændret sig siden.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Hermed har vi fået en bekræftelse på det gamle socialdemokratiske ord: man har et standpunkt, til man tager et nyt. Det er blot